

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS 1999 TAPAHTUMAKALENTERI 2000

SEURAAVA LEHTI 1/2000 ILMESTYY 6.2.2000
AINEISTO LEHTEN VIIMEISTÄÄN 16.1.2000

MARRASKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
43							
44	1	2	3	4	5	6	7
45	8	9	10	11	12	13	14
46	15	16	17	18	19	20	21
47	22	23	24	25	26	27	28
48	29	30					

MARRASKUU

- 2.11. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
3.11. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
aina keskiviikkoisin
4.11. to klo 18.00-19.00
askartelukerho
aina torstaisin
9.11. ti klo 19.00 "Sainin seura"
joka toinen tiistai
14.11. su JOY-lehti 4/99 ilmestyy
14.11. su ISÄNPÄIVÄ
24.11. ke klo 18.30
YHDISTYKSEN SYYSKOKOUS
JUPPERIN KOULULLA

JOULUKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
48			1	2	3	4	5
49	6	7	8	9	10	11	12
50	13	14	15	16	17	18	19
51	20	21	22	23	24	25	26
52	27	28	29	30	31		
1							

JOULUKUU

- 7.12. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
6.12. ma ITSENÄISYYSPÄIVÄ
12.12. su klo 16.00-18.00
PIKKUJOULU
15.12. ke sukututkimuskerhon
pikkujoulu
16.12. to askartelukerho
aloittaa joululoman
24.12. pe JOULUAATTO
25.12. la JOULUPÄIVÄ
26.12. su TAPANINPÄIVÄ

20 TAMMIKUU 00							
vk	M	T	K	T	P	L	S
52						1	2
1	3	4	5	6	7	8	9
2	10	11	12	13	14	15	16
3	17	18	19	20	21	22	23
4	24	25	26	27	28	29	30
5	31						

TAMMIKUU 2000

- 4.1. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
6.1. to LOPPIAINEN
11.1. ti klo 19.00 "Sainin seura"
joka toinen keskiviikko
12.1. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
* aina keskiviikkoisin*
13.1. to klo 18.00-19.00
askartelukerho
* aina torstaisin*
16.1. su aineisto JOY-lehteen 1/2000

HELMIKUU

- 6.2. su JOY-lehti 1/2000 ilmestyy
13.2. su TALVITAPAHTUMA

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU
Yhdistyksen toimitilassa Tammipäätie 33
!! TULKAA MUKAAN !!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 700 kpl. Jäseniä 327. 23. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimitus: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 854 6054.

PAINOPAIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSE print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1999

PUHEENJOHTAJA:	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET:	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Eeva-Riitta Puomio Peltorinteenkuja 1	852 1353
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmetsä 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN Varsinaisina jäseninä:	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä:	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä JÄSENMAKSU	Esim. yhtiö, yhdistys tms. 200 mk vuodessa	

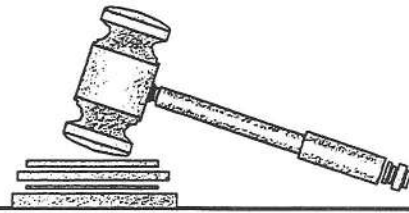
Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saira Salonen

KANSIKUVA: *Jupperin kesäjuhlan vetonaula: Jonglööri-tulennielijä Petteri Jakobsson
valloitti yleisönsä (KUVA: Silve Sahlan)*

PÜHEEN- JOHTAJAN PALSTA

1

VUOSI 2000 TULOSSA

Kauniin kesän jälkeen syksy on jo pitkälle kulunut. Yhdistyksen sääntömääräinen syyskokous on ovella. Sen tärkeimmät tehtävät ovat toimihenkilöiden valinnat ja vuoden 2000 toimintasuunnitelmasta päättäminen. Kummankin asiaryhmän kannalta olisi tärkeää, että mahdollisimman monet jupperilaiset olisivat niistä päättämässä. Jos ette vielä ole jäseniä, liittykää välittömästi!

Jäsenyys on tärkeää ei vain toimintaan osallistumisen kannalta, vaan myös siksi, että se lisää yhteistä puhevaltaamme kaikissa asumisympäristöämme koskevissa asioissa.

TOIMINTAMME PAINOPISTEET

Päättävä toimintavuosi on taas kerran osoittanut, että yhdistyksen tärkeimmät vaikuttamiskohteet ovat alueen kaavoitus, liikenneturvallisuus ja muut liikenneolot sekä Pitkäjärven puhdistustoimet. Näissä merkeissä on kokoonnuttu useita kertoja yhteisiin neuvonpitoihin, kirjelmöity kaupungille ja pidetty henkilökohtaista yhteyttä viranomaisiin ja naapuriyhteisöihin.

Myös tämän lehden suorittama lukijakysely osoitti, että vastaajat olivat hyvin tyytyväisiä näillä painopistealueilla suoritettuihin toimenpiteisiin. Olemme siis ainakin suurissa kysymyksissä hyvin yksimielisiä.

Kuluvan toimintavuoden aikaisemmasta poikkeavia tavoitteita olivat sähkötoimitusten kilpailuttaminen, lisätilojen hankkiminen alueelle seurakuntatalon laajennuksena (ns. JUVELA -projekti) osallistuminen *Pro Espoonjoki* -yhdistyksen alkavaan toimintaan ja yhteisen retken toteuttaminen lähialueelle (*Karjalan kannas* ja *Käkisalmi*). Kaikki nämä toimintasuunnitelmassa mainitut uudet ideat ovat toteutuneet hyvin tyydyttävällä tavalla.

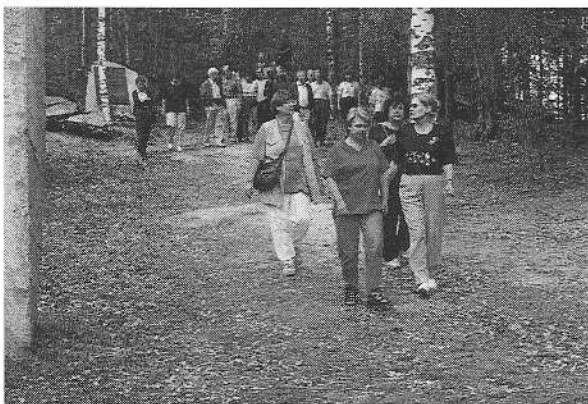
TÄSTÄ ON HYVÄ JATKAA

Jo mainitsemassani lukijakyselyssä jossain määrin arvosteltuja olivat perinteiset yhdessäolotoimintomme: juhlat, kerhot, kilpailut jne. On varmasti totta, että ne kaipaavat uusia ideoita, kehittämistä ja ennen kaikkea uusia "talkoolaisia".

Syyskokous on hyvä tilaisuus esittää niin uusia ajatuksia kuin ilmoittautua niiden toteuttajaksi. MIETTIKÄÄ yksin ja yhdessä naapureidenne kanssa, mitkä ovat odotuksenne näiden yhdessäolotoimintojen suhteen ja keinot niiden toteuttamiseksi.

Hyvää joulunalusaikaa toivottaen,

MAURI ALASAARI

Jupperilaisia Karjalan kannaksen ja Käkisalmen matkalla

MIETELAUSE: Ihminen tapaa kohtalonsa juuri niillä teillä, joille hän on lähtenyt sitä välttääkseen. - Jean de La Fontaine

14. MARRASKUUTA 1999

JOY No. 4/99 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta	sivu 12	Voitokas Keski-Espoon historia
sivu 2	Sisällysluettelo		Jupperin luontopolku, Luontopas 1999
	Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten	sivu 13	Pitkäjärvi-toimikunnan kuulumisia
sivu 3	Päätoimittajan palsta	sivu 14	Ahti Parviainen: Tulevia näyttelyitä, ilmoitus
sivu 4	Muistio JOY:n järjestämästä asukasillasta ja kirjelmä	sivu 15	Pikkujouluilmoitus
sivu 5	Vuosikokouskutsu	sivu 16	Vihreällä saarella
sivu 6	Saksittua ja ilmoituksia	sivu 19	Hiuslinna
sivu 7	Poliisi valvoo	sivu 20	Tapahtumakatsaus
sivu 8	VPK-uutisia, Pitkäjärven VPK ry	sivu 24	Hymyä huuleen
sivu 10	Muinaislöytö Jupperissa	sivu 25	Tapahtuu Tammenterhossa
		sivu 26	Tapahtumakalenteri

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 4/1983

Päätoimittaja Juhani Tarvas

AIHEET:

- Päätoimittajan palsta: Liikennejärjestelyt saatu osin kuntoon ekaluokkalaisten kulkea, liikennemerkkien hankaluuksia. Tammipääntielle kääntyvä bussi tarvitsee koko tien leveyden. Liikennemerkki paiskattu ojaan.

- Puheenjohtajan palsta: Vuoden vaihtuessa: Tapahtuneen selostusta, **Pekka Perttula**.

Kansikuva:

- Joulukukko, säkki ja omakotitalo, **Minttu 10 v.**

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- Muistoja kotiseutupäiviltä, **Pekka Perttula**.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Syyskokouksen satoa, **JT**.

Kurssit:

- Asiaa sienistä: Sienikurssiselostus, **Juhani Tarvas**.

Asukastoiminta:

- Jäsenliittymistietoutta, **Johtokunta**.

Kunnallistekniikka yms.:

- Jupperi II kaavoitus: toteutus hidastunut, **Pekka Perttula**.

- Espoon KH: Kannanotto kaupunginuudistustoimikunnan loppuraporttiin.

Välinevuokraus:

Ilmoitus: Maajyrin etsii uutta kotia, **Johtokunta**.

Luonnonsuojelu:

- Moottorikäyttöisten ajoneuvojen käyttökielloista YTV:n monisteen pohjalta, **JT**.

Muut aiheet:

- Joulupukin pajassa: runo, **Minttu**.

- Energiänsäästövinkejä: kuluttaja- ja kotitalouslautakunnan kirjeen viiheitä.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Hiirien pyrkiminen sisätiloihin on yksi syksyn merkki. Kaupunkioiloissa ei moista huomaa, mutta maalla melko varmasti. Kun en kuukauteen ehtinyt käymään mökillä, hiiret olivat löytäneet jääkaapin päälle jättämäni avaamattoman suklaalevyn Fazerin sinistä. Löysin pelkät kuoret makuuhuoneen lattialta. Mahtoi hiiriporukalla olla makoisat bileet.

Pyhäinpäivä on puolestaan hyvin usein ollut tulevan talven airut. Kelit ovat olleet liukkaita tai lumisade sotkenut suunnitelmia. Tänä syksynä oli toisin. Ajaessani pois mökiltä oli täysin kuivat tiet ja liikennekin oli hiljaista. Liikennenopeedet oli jo pudotettu talvisiksi täällä etelässäkin. Oli pilvisen harmaa päivä, ja siinä kahdeksaakymppiä junnatessa alkoi nukkua, pelkasin nukahtavani. Olisikohan liikennenopeuksissa jouston varaa, jotenkin samaan tapaan kuin talvirenkaissa?

*

Liikenneturvallisuus Jupperin pääteillä - Riihiniityntie, Pitkäjärventie ja Tammipääntie - on puhuttanut asukkaita. Yhdistyksemme järjestämä asukasilta oli omistettu eritoten Riihiniityntien liikennehaitoille. Tällaiset yhden teeman ympärille keskittyvät asukasillat ovat varmasti paikallaan, ja siksi on hyvä, että yhdistys niitä järjestää.

Kuitenkin on muistettava, että jokainen meistä voi myös tutkiskella itseään. Ei mitkään liikennerajoitukset eivätkä turvatoimet auta, jos asenteet ovat piittaamattomia. Vaikka yhdistys kuinka yrittää jäsentensä yhteistä etua ajaa ja toimia yhteiseksi hyväksi, ja vaikka saamme poliisin tänne valvomaan liikennenopeuksia, on jokaisen oma osuus yksilönä tarpeen. Olen Tammipääntiellä kohdannut useammankin kohteliaan jupperilaisautoilijan, joka esimerkiksi hidasteiden kohdalla pysähtyy ja antaa tietä. Eikös vain sellainen tunnukin mukavalta! Olkoon vaikka kuinka huono päivä meneillään, ei maltti ja kohteliaisuus jätä kylmäksi.

*

Yhdistyksemme johtokunnassa on käyty viime aikoina jopa kiivaaksikin yltyneitä keskusteluja siitä, millaista virkistystarjontaa jäsenille olisi järjestettävä. Yhdistyksellämme on perinteiset neljä tilaisuutta: talvitapahtuma, kesäjuhla, römppäjäiset ja perhepikkujoulu. Näiden tilaisuuksien järjestäminen on melkoinen ponnistus virkistystoimikunnalle. Meillä on

iso toimikunta, peräti 10 henkilöä. Olen itse vetänyt toimikuntaa pari vuotta, ja kymmenen hengen joukosta hädin tuskin puolet on osallistunut järjestelyihin. Tälle puolikkaalle aktiiviporukalle käy järjestelyt liian raskaiksi. Vaikka olisi hienoja ideoita, ei hommat hoidu, jos ei ole toimeenpanijoita.

Sama pulma on talkootyössä. Yhdistyksellä on talkootöitä varten rahaa ja tarvikkeita. Ideoitakin löytyy, mutta niiden toteuttajia puuttuu. Talkooporukoita tarvittaisiin, mutta ei löydy. Tammenterho sijaitsee keskeisellä paikalla, ja tarjolla olisi tarvikkeita mm. lasten leikkipuiston pystyttämiseksi, mutta niiden työstämiseen tarvitaan tekijöitä. Samalla tavalla kuin virkistystoimikunnassa, talkootoimikunnassa-kin vain osa tekee töitä, usein samat ihmiset. Ei sitä loputtomiin jaksaa.

Olisi valitettavaa, jos Jupperin Omakotiyhdistys, jolla on pitkät perinteet sekä virkistystilaisuuksien järjestämisessä että talkootyössä, joutuisi luopumaan perinteistään. Se on hyvinkin mahdollista, koska nykyaika on monessa suhteessa niin erilainen entiseen verrattuna. Esimerkiksi perinteisten juhlien järjestelyissä ovat viime aikaiset kokemukset osoittaneet merkkejä siitä, ettei kiinnostusta tunnu riittävän. Viime vuoden pikkujoulu oli pohjanoteeraus. Vain kaksi lasta oli paikalla, aikuisia sentään kymmenkunta. Jollei muutosta tapahdu, yhdistyksen tämän vuoden pikkujoulu on viimeinen lajissaan.

Mikäli suuntaus jatkuu tällaisena, jotain muutosta varmaan kaivattaisiin. Keskiviikkona 24.11. on vuosikokous, ja vaikka ennen kokousta pidettävässä keskustelutilaisuudessa käsitelläänkin liikenneasioita, varsinaisessa kokouksessa voidaan selvittää myös edellä mainittuja kysymyksiä. Kotiseutuyhdistyksen toiminta perustuu vapaaehtoistyölle, se on kaikissa muodoissaan nimenomaan talkootyötä. Talkoolaisia tarvitaan.

Kokous pidetään poikkeuksellisesti Jupperin koululla, koska siellä on tilaa, johon mahtuu suurempikin joukko jupperilaisia ottamaan kantaa yhteisistä asuinaluettamme koskevista asioista. Pelkät ideat ja tavoitteet eivät riitä, tarvitaan myös tekoja.

Toivotan hyvää vuosituhannen loppupuolta ja antoisaa joulunaikaa!

SAINI LANU

JOY:N JÄRJESTÄMÄ ASUKASILTA

Riihiniityntien alueen asukkaat ovat esittäneet huolensa tien käyttäjien turvallisuudesta mm. Jupperin Omakotiyhdistykselle. Liikenne tiellä on lisääntynyt ja liikennenopeudet ovat kasvaneet. Lisäksi kehä II:n osa etelästä Turuntielle valmistuu syksyllä 2000. Sen valmistuminen tuo edelleen lisäpainetta tien käytölle. Alueella asuu jo nyt lapsiperheitä ja tehtyjen päätösten mukaan alueella tullaan lisäämään rakentamisen mahdollisuuksia edelleen. Alueella nyt asuvat ja myöhemmin muuttavat lapset tulevat käyttämään Riihiniityntietä mm. koulumatkoihinsa Jupperin kouluille.

Jupperin Omakotiyhdistys ry. kutsuikin kokoon alueen asukkaille tarkoitetun asukasillan keskustelemaan tästä asiasta. Kokous pidettiin seuraavasti:

Paikka: Jupperin koulu
Aika: 15.9.1999 klo 19.00
Osanottajat: 21 henkeä, osanottajalista liitteenä

1. Omakotiyhdistyksen puolesta Jouni Holopainen toivotti osanottajat tervetulleeksi. Lyhyen alustuksen jälkeen päätettiin, että asukasilta pidetään kokouksena pöytäkirjoineen.
2. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Jouni Holopainen ja sihteeriksi Tapio Ala-Peijari.
3. Perustettiin keskusteluryhmiä, joissa pohdittiin tien liikenneturvallisuutta.
4. Keskusteluryhmien työn tuloksena syntyneitä ehdotuksia sekä etukäteen kirjallisesti annettuja ehdotuksia käytiin läpi ja kokous päätti esittää toteutettavaksi seuraavia Riihiniityntien turvallisuutta edistäviä toimenpiteitä:
 - Yläkötien risteykseen liikennevalot. Tämä on tärkeä risteys erityisesti lasten koulutienä.
 - Pitkäjärventien risteykseen liikennevalot tai kiertoliittymä
 - Jupperinkujan ja Pitkäjärventien välille suojatie molemmin puolin Riihiniityntietä, jotta Pitkäjärventien risteyksen linja-autopysäkeille kuljettaessa ei tarvitse ylittää turhaan Riihiniityntietä
 - Jupperinkujan risteykseen sopivat hidasteet
 - Kaikille suojateille tehdään keskikorokkeet
 - Valaistusta lisätään suojateiden ja risteysten kohdille
 - Raskaalle liikenteelle (ei koske linja-autoja) tulee saada läpiajokielto. Raskas liikenne tulee ohjata muille pääväylille
 - Tielle on saatava sellaisia hidasteita, jotka karsivat huomattavat ylinopeudet. Kokouksen enemmistö kannatti myös nopeusrajoituksen alentamista 40 km/h:iin.
 - Viherkaistoille (jalankeuhkien ja ajoradan välinen alue) tulee saada puu- tai pensasistutuksia ainakin tien suorille osuuksille.
5. Kokous päätti esittää yksimielisesti, että suunnittelua ja toteuttamista tulee nopeuttaa siten, että turvallisuutta parantavat toimenpiteet ovat käytössä, kun kehä II:n osuus Turuntielle valmistuu.
6. Kokous päätti pyytää Jupperin Omakotiyhdistystä viemään asiaa eteenpäin ja tekemään tarvittavia päätöksiä. Asia tulee saada myös kaupunginvaltuutettujen tietoon.

ASUKASILTAAN LIITTYVÄ KIRJELMÄ

Kaupungininsinööri Tieaho

Riihiniityntien turvallisuus

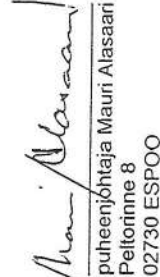
Jupperin Riihiniityntien ympäristön asukkaat ovat olleet huolestuneita tien turvallisuudesta erityisesti alueen koululaisille. Omakotiyhdistys halusi selvittää tarkemmin alueen asukkaiden mielipiteitä ko. asiasta ja järjesti 15.9.1999 asukasillan, jonka aiheena oli tien turvallisuus.

Tilaisuus oli onnistunut. Kokous oli yksimielinen siitä, että tien turvallisuutta tulee parantaa. Asukkaat esittivät myös runsaasti ehdotuksia tähän tähtäävistä keinoista.

Jupperin Omakotiyhdistys käsittelee asiaa johtokunnan kokouksessa 5.10.1999. Yhdistyksen mielestä tien rakenteellinen nopeus on liian suuri. Espoon kaupungin tulisiikin mahdollisimman nopeasti selvittää ja toteuttaa ne riittävän tehokkaat keinot, joilla tiellä yleisesti esiintyvät selvät ylinopeudet voidaan karsia ja muutoinkin parantaa tien käyttäjien turvallisuutta.

Espoossa, 13 päivänä lokakuuta 1999

Jupperin Omakotiyhdistys ry

puheenjohtaja Mauri Alasaari
Peltoninne 8
02730 ESPOO

sihteeri Kai Haapanäki

Liite: 15.9.199 pidetyn asukasillan muistio

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään keskiviikkona 24.11.1999 klo 18.30 Jupperin koululla, Veininkatu 24. HUOM! PAIKKA

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:n määräämät asiat.

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus.
2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja ääntenlaskijat.
3. Todetaan kokouksen osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa.
5. Määrätään yhdistykselle suoritettavien sääntöjen 4 §:ssä mainittujen liittymis- ja jäsenmaksujen suuruus.
6. Päätetään johtokunnan jäsenille ja tilintarkastajille maksettavista palkkioista ja matkakorvauksista.
7. Käsitellään johtokunnan esitys vuoden 2000 toimintasuunnitelmaksi.
8. Esitetään vahvistettavaksi johtokunnan esitys vuoden 2000 talousarvioksi.
9. Valitaan johtokunnan puheenjohtaja vuodeksi 2000.
10. Valitaan sääntöjen 8 §:n mukaan seitsemän johtokunnan jäsentä.
11. Valitaan vuodelle 2000 kaksi tilintarkastajaa ja heille kaksi varamiestä.
12. Valitaan edustajat niihin kokouksiin, joissa yhdistyksellä on edustusosoikeus.
13. Päätetään muista esille tulevista asioista.

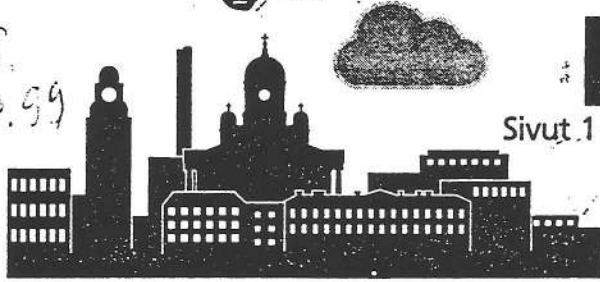
Johtokunnan puolesta

MAURI ALASAARI
puheenjohtaja

Ennen kokouksen alkua klo 18.30 keskustellaan Jupperin alueen liikenneturvallisuudesta. Paikalla on alueinsinööri PENTTI HAKKARAINEN Espoon teknisestä keskuksista.

SAVITUA

HS.
15.10.99

B

Sivut 1 - 10

B 1

ELYESTI

Pitkäjärven rantaan rakennettiin lintutorni

VANTAA Pitkäjärven pohjoispäähän aivan rannan tuntumaan on rakennettu lintutorni. Se on yhdeksän metriä korkea. Tornista voi tehdä havaintoja järven pohjoispäästä kosteikkoinen. Kaukoputkella tornista näkee Pitkäjärven puoliväliin Espoon puolelle. Torni ja sinne johtava puistokäytävä maksoivat 120 000 markkaa. Lintutornille pääsee Kehä kolmosen pohjoispuolelta Askistosta ylittämällä kevyen liikenteen silta, joka on aivan tornin kohdalla. Torni näkyy Kehä kolmoselle.

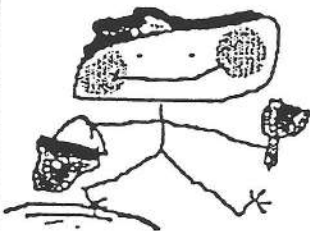

(HS)

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 854 7855

SUPPERIN
MONTESSORI-
KESKUS

LEIKKI-OPPI-KEHITYS
PIRJO ERKE P. 854 7855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

TAPIOLA
Espoon
ESPOO

Syksy 99 Hösten 99

Marraskuu

La 13.11. klo 16

Tapiolasali

KOKO PERHEEN KONSERTTI

Shuntaro Sato
Nuoria solisteja
Timo Veijola, juonto

Mm. Beethoven - Schubert

Kaikki liput: 30 mk

Pe 19.11. klo 19.30 ■

Tapiolasali

Peter Oundjian
Nobuko Imai, alttoviulu

Rossini: Il Signor Bruschino -alkusoitto

Hayashi: Alttoiviulukonsertto

Bobuslav Martinů: Kaksoiskonsertto jousille

La 27.11. ja su 28.11. klo 19.30

Alminsali, Suomen Kansallisooppera

Yhteistyössä Suomen Kansallisoopperan ja Goethe-Institutin kanssa

Ulf Söderblom
Andreas Zimmermann, lausuja
Lisbeth Landefort, ohjaus
Seppo Nurmimaa, lavastus

Gaetano Pugnani: Werther
Melodraama Goethen kirjeromaanin pohjalta

Liput: 100/60 mk

Joulukuu

Pe 10.12. klo 19.30

Ritarihuone, Helsinki

Andrew Lawrence-King

Barokkiohjelma

La 11.12. klo 19.30 ■■

Espoon kirkko

Andrew Lawrence-King

Barokkiohjelma

To 16.12. klo 19.30

Tapiolasali

JOULUKUUSISTO

Ilkka Kuusisto
Jaakko ja Pekka Kuusisto, viulu
Tero Larvala, viulu
Dominante-kuoro

Mustonen: Konsertto kolmelle viululle ja orkesterille
Joulumusiikkia, sov. Ilkka ja Jaakko Kuusisto

■ = Punainen kausikorttisarja
10 konserttia 630/400 mk,
105,96 €/67,27 €

■ = Sininen kausikorttisarja
5 konserttia 340/220/100 mk
57,18 €/37,00 €/16,82 €

■ = Keltainen kausikorttisarja
5 konserttia 340/220/100 mk
57,18 €/37,00 €/16,81 €

POLIISI VALVOO

Kylän reportterina minua onnisti sattuessani paikalle, kun poliisi oli tutkansa kanssa Pitkäjärventien ja Tammipääntien risteyksestä. Tarkkailin vähän aikaa tilannetta, josko rohkenisin häiritä työtehtävissä olevaa poliisia, kunnes näin muidenkin käyvän jututtamassa häntä. Minulla sattui olemaan kamera mukana, ja niinpä lähestyin poliisia, ja kysyin lupaa ottaa kuva ja vähän jututtaa.

Tottakai, oli ystävällinen vastaus. Niinpä sitten otin ensin pari kuvaa ja menin juttelemaan. Nuori ja miellyttävä vanhempi konstaapeli **Marko Rikalainen** kertoi Jupperista soitetun, että valvonta olisi tarpeen. Ilmaisin hänelle iloni siitä, että olivat tulleet, koska Pitkäjärventien samoin kuin Riihiniityntien liikenne on lisääntynyt kovasti. Rajoituksista huolimatta suorat väylät houkuttavat ajamaan ylinopeutta.

Kerroin hänelle kuuluvani Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokuntaan, ja että yhdistys lähetti jupperilaisille viime keväänä kyselyn, jonka vastauksissa nousi kärkeen huoli liikenneturvallisuudesta. Kerroin myös siitä, että olemme kyselyn pohjalta jo pitäneet asukasillan ja tässä kuussa pidettävän vuosikokouksen alka-jaisiksi on tarkoitus keskustella liikenneturvallisuudesta. Siksi parhaillaan tapahtuva poliisin liikennenopeusvalvonta tuli todella oikeaan aikaan.

Vanhempi konstaapeli Marko Rikalainen jaksoi kohteliaasti kuunnella mielipiteitäni ja ehdotuksiani siitä, miten tällä alueella ilmeneviä

Vanh. konstaapeli Marko Rikalainen

epäkohtia voitaisiin kenties parantaa. Itse hän totesi mieliä rauhoittavan liikenteessä se, että nähdään poliisin valvovan. Hän painotti, ettei poliisilla suinkaan ole tarkoituksena kiusata ja sakottaa, vaan se, että ihmiset näkisivät heidän turvallisuudestaan huolehdittavan.

- Esimerkiksi nyt poliisi viestittää jupperilaisille, että kyllä poliisi valvoo.

Toivottavasti saamme poliisin useamminkin tänne Jupperiin näyttäytymään liikennevalvonnan merkeissä.

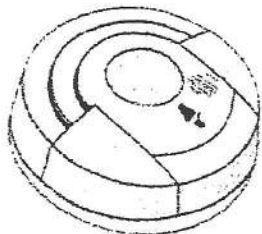
TEKSTI JA KUVAT: Saini Lanu

Jupperilaisrouvilla on asiaa poliisille

VPK-UUTISIA

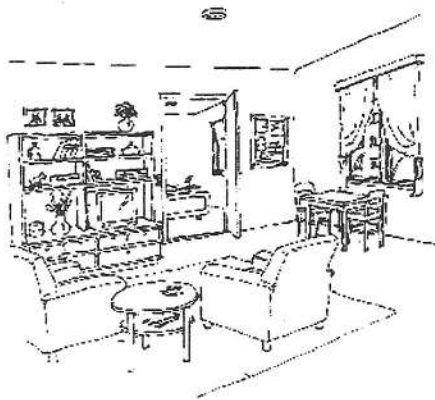
Pitkäjärven VPK ry Palovaroitin - Henkivartijasi

PELASTUSTOIMILAKI

31 § ... Asunnoissa sekä majoitus- ja hoitolaitostiloissa
on oltava riittävä määrä palovaroittimia...

23 § ...huoneiston haltijan hallinnassaan olevien tilojen osalta on huolehdittava, että: mm. palovaroittimet ovat
toimintakunnossa

ASUNTOPALO ON SAMANLAINEN
RIIPPUMATTA SIITÄ, ONKO ASUNTO

- kerrostalossa
- rivitalossa
- omakotitalossa
- kesämökissä

Kaikissa asunnoissa on samanlaista irtaimistoa - huonekaluja, kodinkoneita, valaisimia ja tekstiilejä. Asuntopalossa pieni alkupalo kehittyy hyvin nopeasti - muutamassa minuutissa - rajuksi tulipaloksi. Palossa syntyy ensi hetkestä alkaen tappavaa savua. Suomessa tulipaloissa kuolee satakunta ihmistä vuosittain. Palovaroitin voisi pelastaa heistä noin puolet.

PALVAROITIN:

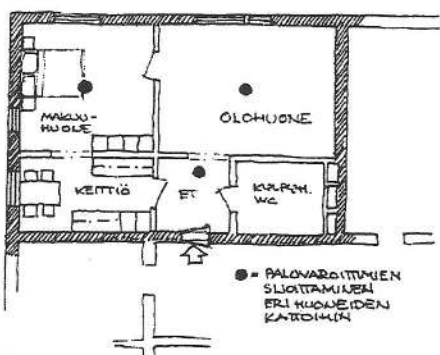
- reagoi pieneenkin määrään savua
- herättää nukkuvan
- antaa aikaa pelastautua, pelastaa ja jopa sammuttaa alkavan palon

VASTUU ON SINUN

**UUSI PELASTUSTOIMILAKI EDELLYTTÄÄ,
ETTÄ:**

- kaikissa asunnoissa on oltava palovaroitin, vaatimus koskee myös kesäasuntoja
 - siis kesämökkejä
- palovaroittimen hankintavelvollisuus on asunnon haltijalla
- asunnon haltija vastaa palovaroittimen toimintakunnosta

PALOVAROITTIMIEN MÄÄRÄ

suositus:

Hyvä palovaroittimien sijoitusperiaate on, että palovaroittimet sijoitetaan ainakin makuuhuoneisiin ja sille reitille, mitä pitkin päästään ulos tai uloskäytävään. Suositus perustuu siihen, että tulipalo voi alkaa makuuhuoneesta esim. siellä olevasta televisiosta, atk-laitteesta, valaisimesta tai tupakoinnista. Uloskäytäväreitille sijoitettu palovaroitin reagoi muissa tiloissa syttyvään tulipaloon.

Vähimmäisvaatimus:

Asunnoissa palovaroittimien vähimmäismääränä pidetään yhtä varoitinta asuntoa kohti. Monikerroksisissa asunnoissa kuitenkin riittävänä vähimmäismääränä pidetään yhtä varoitinta kerrosta kohti. Yksikerroksisessa asunnossa palovaroitin sijoitetaan muiden tilojen ja makuuhuoneiden väliin lähelle makuuhuoneiden ovea. Monikerroksisessa asunnossa lisäpalovaroittimet kannattaa sijoittaa portaikkojen yläpuolelle kunkin kerroksen kattoon.

- Palovaroittimen paras paikka on katossa, vähintään puoli metriä seinästä.
- Turhien varoitusten välttämiseksi palovaroittimia ei kannata asentaa lähelle keittolevyjä, uuneja, liesiä, leivänpaahdinta, saunoja, kylpy- tai pesuhuoneita eikä tulisijoja ja takkoja. Palovaroitin asennetaan laitteen mukana tulevan ohjeen mukaan.
- Erityisryhmiä varten on erilaisia sovellutuksia. Varoitin voidaan varustaa paristorasiolla, joka tuodaan jatkojohtolla alas seinälle, sille korkeudelle, jossa pariston vaihto on helppo tehdä. Tämä soveltuu hyvin vanhuksille ja korkeisiin huone-tiloihin.
- Kuulo- ja näkövammaisia varten on olemassa erilaisia äänihälyttäimiä.
- Lisäksi on palovaroittimia, joissa hälytysäänen korkeutta voidaan muuttaa.

**Varmista henkivartijasi
toimintakunto**

- Palovaroitin tulee testata kerran kuukaudessa laitetoimittajan ohjeen mukaan ja aina kun ollaan oltu useampia päiviä poissa kotoa.
- Vaihda jokaisen palovaroittimen paristo vähintään kerran vuodessa. Älä koskaan poista paristoa varoitimesta muulloin kuin paristoa uusittaessa.
- Markkinoilla on myös pitkäikäisiä, jopa 10 vuotta kestäviä paristoja.
- Hyvä vuosittainen paristonvaihtopäivä on yhdestoista helmikuuta, 11.2.
- Palovaroitin kerää helposti pölyä, jolloin se herkistyy ja turhien hälytysten mahdollisuus kasvaa. Varoitin puhdistetaan kerran vuodessa kevyesti imuroiden.
- Palovaroitin vaihdetaan uuteen noin 10 vuoden välein.
- Käytöstä poistetut yksittäiset alovaroittimet voidaan yleensä hävittää normaalin talousjätteen mukana lukuunottamatta paristoa.
- Vie käytetty paristo sille tarkoitettuun keräyspisteeseen.

MUINAISLÖYTÖ JUPPERISSA

Rinnetie 1:ssä Jupperissa asuva Risto Holstila oli istuttamassa pensasaitaa ja kaivaessaan kuoppia pensaille hän heitti toiseen kasaan multaa ja toiseen kiviä. Hänen huomionsa kiinnittyi kivikasassa olevaan kiveen, joka muodoltaan ja väritään poikkesi toisista kivistä.

- Kun sain sen kiven nähtäväkseni, sen poikkeavuus oli niin huomattava, että innostuin kovasti, Pirkko Holstila kertoo.

- Kivi oli tasaisen tumma ja sen laatu oli vuolukiven tapaista, ja näyttikin siltä kuin sitä olisi veistetty.

Holstilat ovat asuneet puolisen vuotta Jupperissa. Tontti täältä löytyi vuonna 1996. Heidän vanhin poikansa asuu Linnaisissa, ja koska tällä on kaksi poikaa etsittiin tonttia jostain läheltä, jolloin tämä löytyi.

He muuttivat Jupperiin Mankkaalta, jossa oli iso omakotitalo, mutta lasten lähdettyä pois, haluttiin muuttaa pienempään taloon. Pirkko Holstila liittyi Jupperin Omakotiyhdistyksenjäseneksi jo ennen tänne muuttoa. Luettuaan jäsenlehdestä Tammenterhon sukututkimuskerhosta, hän oitis liittyä mukaan.

- Se on ollut tosi mukava kerho. Kerholla on hyvä vetäjä, Pirjo Mattila. Aina sieltä jotakin saa, joku tietää aina jotakin, ja Pirjo auttaa ahkerasti, Pirkko kiittää.

Sukututkijana Pirkko on myös kiinnostunut muinaislöydöistä, ja nyt tarjoutui omalla tontilla tällainen ihme. Erityisen merkityksellinen löytö on siksi, että tietävästi ei Jupperin alueelta ole kos-

kaan tehty yhtään muinaislöytöä.

- Olin niin innostunut, kun sitä siinä pyöritteliimme, ja näkyi selvästi että sitä oli hiottu. Otin sitten puhelinluettelon esiin ja ajattelin, että soitan Kansallismuseoon jollekin arkeologille suoraan, en anna tätä kenenkään muun käsiin, vaan suoraan arkeologille, Pirkko kuvailee.

- Puhelimeen vastannut mies, kehotti tuomaan sinne, jos se kerran on niin kiinnostava. Ja ihan siitä paikasta lähdin. Kansallismuseohan oli remontissa, ei sinne pääsyt sisällekään, mutta sieltä pihan perältä löytyi mikä lie varasto, jossa minua neuvottiin menemään Nervanderinkadulle, missä arkeologinen osasto sijaitsee. Kuitenkin esineistä innostuivat nämäkin niin, että yksi rouva lähti viemään minua autolla sinne.

Museoviraston arkeologiselta osastolta löytyi arkeologi, jolle Pirkko oli soittanut. Hän kertoi, että oli kyllä tähän aikakauteen perehtynyt, muttei ollut kiinnostunut tältä seudulta löytyneistä esineistä, vaan tutki pohjoista. Totesi kuitenkin materiaalin olevan pohjoisen tavaraa. Mahdollisuus olisi, että raaka-aine on tuotu tänne ja esine täällä tehty, mutta saattoi se olla pohjoisessakin valmistettu ja sitten jotenkin kaupankäynnin yhteydessä kulkeutunut tänne.

- Kaikki siellä tulivat sitä katsomaan, ja kaikki sanoivat, että se on hyvin kaunis esine. Se näytti aivan uudelta ja käyttämättömältä. Sen vuoksi se teräkin oli niin hieno. Todella hieno yksilö

minunkin mielestäni, Pitkko kehuu.

- Mieheni toi löydön jälkeen isot kasat muinais-Suomea käsitteleviä kirjoja ja me ruvettiin opiskelemaan. Joukossa oli myös muinais-Espoosta kartta, jossa Pitkäjärvi on merenlahti. Niinpä kirves saattaa olla kauppiaiden kulkureiteiltä peräisin. Myös asuinpaikat olivat mäenrinteitä ja veden rannalla olevia lämpimiä paikkoja. Tämä meidän tonttimme on itse asiassa juuri sellainen paikka: etelään päin, täällä on lämmin, ja hiekkamaastoa, Pirkko pohtii.

Hän ihmettelee sitä, että kuopat, jotka hänen miehensä teki, olivat vain puolen metrin syvyisiä, joten kovin pinnassa löytö oli.

- Maallikkona sitä ajattelee, että tällaiset esineet yleensä löytyvät jostain syvyyksistä. Mutta voihan se olla, että kun on tällainen rinne, se on voinut valua ylempää ja jäädä pintaan. Ja saattaahan olla, että se on noussut ylemmäs tämän tontin edellisen, vuonna 1938 rakennetun talon pohjakaivauksissa, Pirkko arvelee.

- Löytöpaikassa oli ollut kuusiaita yli 60 vuotta, sekin oli ehkä suojannut esinettä. Sitä minä ihmettelen, ettei Espoon kaupunginmuseo tuntunut olevan kovin kiinnostunut löydöstä, kun soitin sinne. Mutta siellä se nyt on Museoviraston arkeologisella osastolla, hyvä näin, Pirkko päättää.

TEKSTI: Saini Lanu
KUVA: Kopio Museoviraston arkeologisen osaston valokuva-arkistosta

**KOPIO MUSEOVIRASTON ARKEOLOGISEN OSASTON
ANTAMASTA LAUSUNNOSTA 19.8.1999**

ESPOON JUPPERISTA LÖYDETTY KIVIKIRVES TAI TALTTA KM 31523

Espoon Jupperista, omistamaltanne omakotitontilta Rinnetie 1:stä, ilmeisesti pensasaidan istuttamista varten tarvittavan kuopan kaivamisen yhteydessä löydetty kivikirves tai kivitaltta on valmistettu tummasta, hienorakeisesta kivilajista, ns. sädekiviliuskeesta. Kysymyksessä on noin 9 cm pitkä, 4,8 cm leveä ja 1,8 cm paksu esine, joka levenee hiukan kaarevaa terää kohti. Litteässä esineessä on nähtävissä selvät iskunjäljet, hiontaa on ainoastaan terässä ja toisella sivulla. Terävä terä näyttää täysin käyttämättömältä ja koko esine vaikuttaa kuin suoraan kivipajasta tulleelta. Esine on poikkiteräinen, ts. sivulta katsottuna terä ei ole keskellä kuten nykyaikaisessa kirveessä vaan toisella sivulla. Tämä merkitsee sitä, että esine on ollut vartettuna kuten kuokka - terä on ollut poikittain varteen nähden.

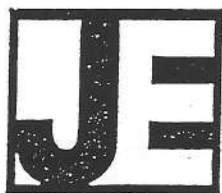
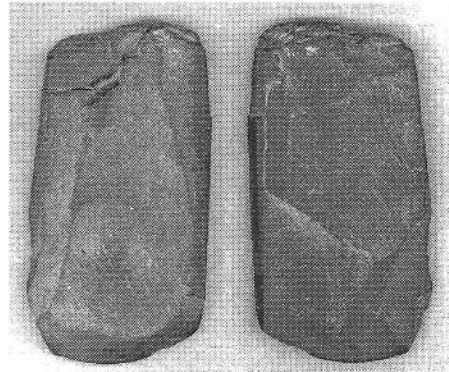
Sädekiviliuskeen käyttö kiviesineiden valmistuksessa on pohjois-suomalainen ilmiö ja esine edustaakin ns. pohjalaisia kiviesinetyyppejä. Työstöominaisuuksiltaan sädekiviliuske on erinomaista, koska kiviä on kovaa ja lohkeaa vain yhteen suuntaan. Tästä syystä Pohjois-Suomessa on viimeistään kivikauden lopulla harjoitettu sädekiviliuske-esineiden valmistamista myös Keski- ja Etelä-Suomeen kohdistunutta kaupaa varten. Kiinnostava todiste tästä on mm. Laukaalta löydetty useita sädekiviliuske-esineitä käsittävä kätkölöytö.

Sädekiviliuskeesta on tehty kiviesineitä hyvin pitkän ajanjakson kuluessa ilman, että niiden tyypit olisivat sanottavasti muuttuneet. Löytämänne kirveen/taltan muodosta ja ohuudesta päätellen vaikuttaa kuitenkin siltä, että kysymyksessä olisi neoliittisen kivikauden loppujakson esine, ts. se ajoittuisi noin vuoteen 2000 eKr ja olisi siten noin 4000 vuotta vanha.

Mainittakoon vielä, että Pirkko Holstila sai kiitoskirjeen muinaislöytönsä lahjoituksesta:

"Museovirasto lausuu täten kunnioittavan kiitoksensa Teille Pirkko Holstila Suomen kansallismuseon kokoelmiin antamastanne lahjasta ja toivoo Teidän näin vastakin edistävän maamme tieteellistä tutkimustyötä."

**Pirkko Holstilan muinaislöytö
Museoviraston arkeologisen
osaston kuvaamana
KM 31523
NS. POHJALAINEN TALTTA
SÄDEKIVILIUSKETTA**

Koko maan kattava palvelu kirjapaino- ja konttori-
papereiden sekä kirjekuorten toimituksissa.

PAPERITUKKULIIKE
J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA
PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

VOITOKAS KESKI-ESPOON HISTORIA

Lehdessämmekin (JOY 2/99) esitelty **Keski-Espoo -seuran** julkaisema historiikki *Keski-Espoo - Kivikauden kylästä kaupunkikeskukseksi* valittiin lokakuun alussa pidetyillä Turun Kirjamessuilla Kalevalan juhluvuoden kotiseutukirjaksi yhdessä *Lopen myllyt* -nimisen kotiseutukirjan kanssa. Valinta tehtiin yli sadan viime ja tänä vuonna julkaistun ehdokkaan joukosta.

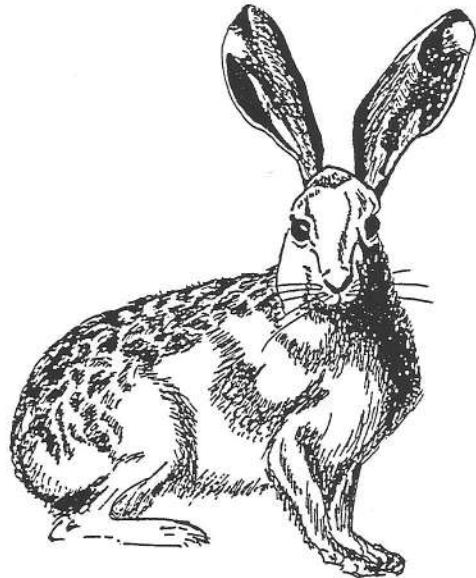
Suomen Kotiseutuliiton perustelut valinnasta olivat: *"Selkeä ja helppolukuinen opas nuoren kaupungin vanhojakin juonteita sisällään pitävän keskuksen historiaan. Samalla se on hyvä yleisesitys alueen nykyisistä piirteistä ja antaa viitteitä myös tulevaan."*

Kirjan ulkoasu ja taitto sai myös kiitosta valintaraadilta. Kirjan tekijät olivat seuran nykyinen sihteeri, Espoon kaupunginmuseon intendentti **Pirkko Sillanpää**, seuran puheenjohtaja **Erja Salonen** ja seuran varapuheenjohtaja **Tommi Laakso**. Kiitosta saaneesta taitosta vastasi **Olli-Matti Lahtimies**.

Keski-Espoo -seura lahjoitti kirjan yhdistyksellemme, joten sitä voi lainata yhdistyksen toimitilan, Tammenterhon kirjastosta.

SL

JUPPERIN LUONTOPOLKU

Luonto-opas
1999

Jupperin luontopolku on Jupperin Omakotiyhdistys ry:n ja Laaksolahden huvilayhdistys ry:n ideoima ja toteuttama. Polku on tarkoitettu ennen kaikkea kaikille jupperilaisille ja laaksolahtelaisille.

Luontopolku tullaan rastiittamaan ja tätä silmälläpitäen Jupperin omakotiyhdistys ry on tänä syksynä julkaisut kirjansen, *Jupperin luontopolku, Luonto-opas 1999*.

Oppaan tekstin, kuvat ja taiton on tehnyt **Heli Liikkanen**.

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä. Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

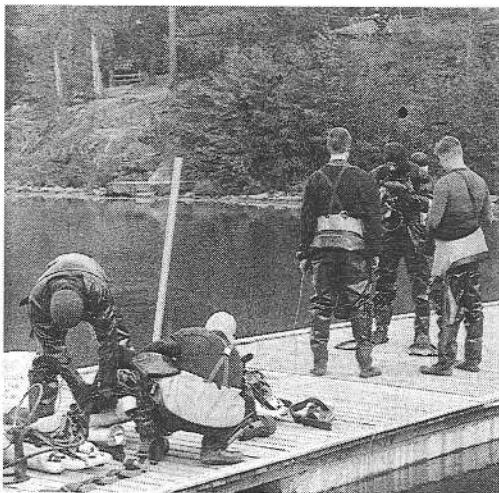
Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneseen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

PRO PITKÄJÄRVI

PITKÄJÄRVITOIMIKUNNAN KUULUMISIA

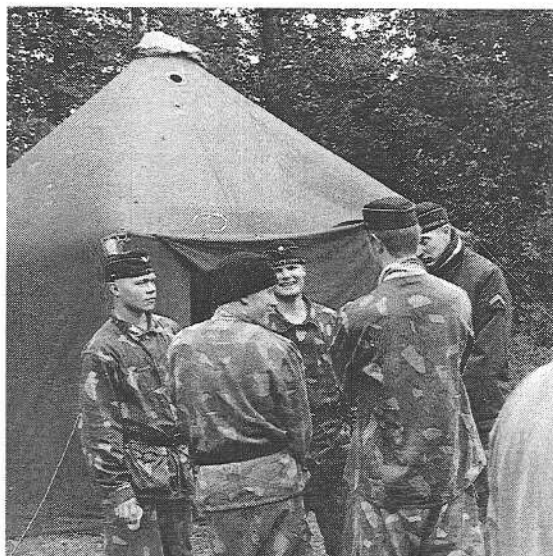
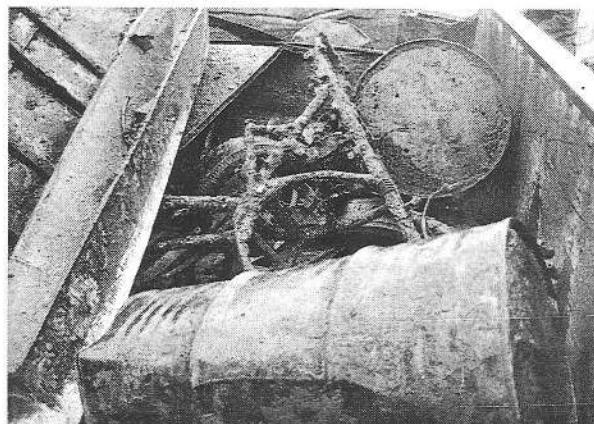

Suomen meripuolustusalueen sukeltajakurssi suoritti Pitkäjärvellä 20.9.-24.9.1999 sukellusetsintää yhteensä 60 tunnin ajan. Sukelluskertoja oli 84, joten toiminta oli melko tiivistä.

Kurssin johtajana toiminut yliluutnantti **Janne Paloheimo** kiittää Espoon kaupungin ympäristökeskukselle lähettämässään raportissa tukijärjestelyjä erinomaisiksi. Tukikohdan paikaksi tarjotussa Laaksoalahden urheilupuistossa oli käytettävissä kaksi lukittavaa pukuhuonetta suihkuineen ja rannan välittömässä läheisyydessä sijainneet kolme puolijoukkuetta olivat tästä huoltopisteestä noin sadan metrin päässä. Sukelluskaasuhoito saatiin suoritetuksi Espoon keskuspaloasemalla - sekin vain noin viiden kilometrin päässä tukikohdasta.

Huonoista sukellusolosuhteista huolimatta - näkyvyyshän oli vain 0-50 cm - löytyi järvestä mittava määrä tavaraa. Yhtään kokonaista

autoa ei löytynyt tutkitulta alueelta, vain yksi autonovi. Muuta tavaraa, kuten soutuveneiden hylkyjä, juhannuskokon ponttooneina käytettyjä tynnyreitä, betonipainoja ja sekalaista rautaromua löytyi melkoisesti. Suurin osa rojusta löytyi rantojen läheisyydestä, josta ne on ollut helppo heittää veteen.

Järvestä nostettiin myös 700 metriä ensimmäisten ilmastuslaitteiden virransyöttöön käytettyä kaapelia, joka painoi n. 500 kiloa. Tutkittu alue ulottuu Lähderannan pohjukasta suunnilleen Jupperin ns. "surffirannan" kohdalle järven kaakkoispuolella, joten tutkimatonta aluetta on vielä runsaasti. Legenda romuautoista elää edelleen, kunnes sen todenperäisyys saadaan vielä joskus selvitettyksi. Siihen on

käännä

mahdollisuus vasta aikaisintaan vuonna 2002 tai 2003, jolloin Vantaan kaupungin paine-
viemäriputki poistunee käytöstä.

Järvessä oleva viemäriputki muodostaa edelleen vakavan haitan nuottoauskalastukselle, joten hoitokalastus onnistuisi tulevaisuudessa ehkä paremmin kiinteillä pyydyksillä. Luutnantti Paloheimo toteaa raportissaan, että *"Kiinteää romua ei ollut paljoa, joten sitä ei toistaiseksi kannata tulla etsimään uudelleen. Jos tietoon tulee kohteita, joiden paikka pystytään määrittelemään tarkasti, voidaan tällaiset kohteet nostaa kuitenkin kohtuullisen vaivattomasti."*

Järvessä on syksyn aikana suoritettu koe-
kalastus, josta ei toistaiseksi ole tarkempia tietoja käytettävissä.

Pitkäjärvi-toimikunnan keväällä suorittama kysely eri yhdistysten alueilla tapahtuvista toimista ja järven ympäristöön vaikuttavista suunnitelmista jatkuu edelleen, koska vastauksia on toistaiseksi tullut varsin niukasti. Uudet kyselylomakkeet on lähetetty äskettäin, ja odotamme vielä tämän vuoden puolella saavamme lisää tietoja, joista tehtävä kooste tulee olemaan toimikunnalle tärkeä perusta suunnitelmia tehtäessä ja yhteyksissä viranomaisiin sekä Pro Espoonjoki -yhdistykseen, jossa Jupperilla on vahva edustus.

JUHANI TARVAS

Pitkäjärvi-toimikunnan sihteeri

AHTI PARVIAINEN:

TULEVIA NÄYTTELYITÄ

Jorvin sairaala, Turuntie 150, Espoo

"HEIJASTUKSIA ELÄMÄSTÄNI ELÄMÄÄSI"
6. - 26.12.1999

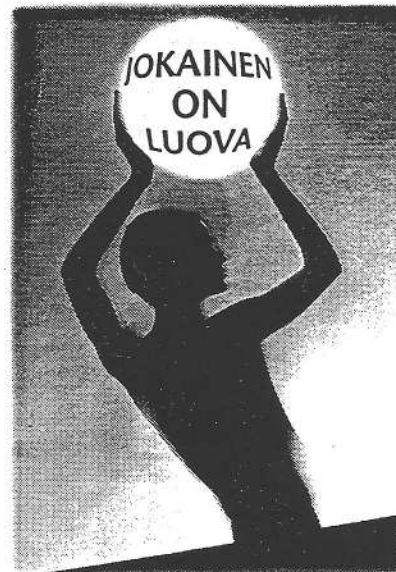
SPR Veripalvelu, Kivihaantie 7, Helsinki

"SOFT TOUCH OF MY SOUL"
8. - 26.1.2000

Kanneltalo, Klaneettitie 5, Helsinki

"KOSKETTAVA KOSKEMATON KUIN VÄLÄHDYS"
2. - 13.5.2000

Tervetuloa!

Luovuus ei ole luoviksi itseään kutsuvien etuoikeus.
Jokainen pystyy ylittämään rajansa, yhdistelemään uutta ja vanhaa,
uimaan vastavirtaan.

Luovuus ei ole välineistä kiinni, se on asenne.
Hyvissä käsissä ja kannustavassa ilmapiirissä
luovuus on avain menestykseen.

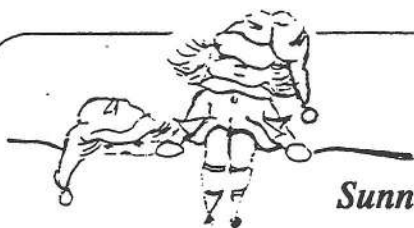
Canon

MAHDOLLISUUKSIA VIESTIÄ PAREMMIN.

*Elämä on minulle kuin hyvä kirja.
Mitä pidemmälle siinä ehtii, sitä
enemmän siinä tuntuu olevan mieltä.*

- Harold Kushner

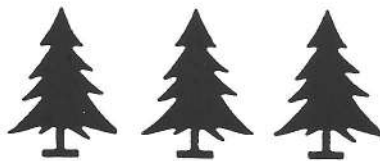

Sunnuntaina 12.12.98 klo 16 - 18

vietetään

PIKKUJOULUA

TAMMENTERHOSSA, Tammipääntie 33

perinteisessä jupperilaisessa koko perheen kuusijuhlassa

TARJOLLA:

AIKUISILLE KUUMAA GLÖGIÄ

LAPSILLE MEHUA JA PIPAREITA

KAIKILLE LEIKKIÄ, LAULUA JA TIETYSTI

J O U L U P U K K I

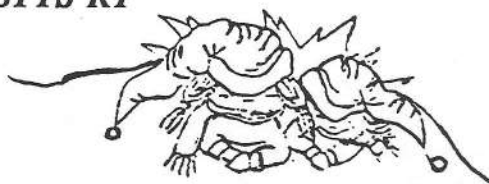
JONKA KONTISSA ON PIENIÄ YLLÄTYKSIÄ KILTEILLE LAPSILLE

TERVETULO!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

VIHREÄLLÄ SAARELLA

"Dublinista on moneksi. Se on myyttien ja legendojen, historian ja mullistusten kaupunki, kaupunki, jota sen kirjailijat ja taiteilijat ovat vuosisatojen ajan kuvanneet ja taas kuvanneet, jonka he ovat löytäneet, ja jonka arvoa he ovat puninneet, josta he ovat kirjoittaneet ja maalanneet." Siteeraan näin **Berlitz-matkaopasta**, ja yhdyn noihin sanoihin, jotka mielestäni kuvaavat myös koko Irlantia, Vihreää saarta, jonka tarjoamiin nähtävyyksiin ja luonnon monipuolisiin ihmeisiin siellä viettämäni kaksi viikkoa oli liian lyhyt aika.

Asuin sukulaisteni luona Naasissa, joka sijaitsee noin 30 kilometriä Dublinista. Naas on tyypillinen irlantilainen pikkukaupunki, jonka keskustaa halkovaa pitkää pääkatua reunustavat molemmin puolin erilaiset pienet tai suuremmat liikkeet, pankit ja posti sekä ravintolat ja pubit. Ja tietysti kaupungin keskustaa koristi myös upea, harmaakivinen kirkko torneineen. Asuinalueet koostuivat kaksikerroksisista omakoti- ja paritaloista. Asuntokadut olivat asvaltoituja, mutta kadunpuoleisia piha-alueita pehmensivät nurmikot ja kukkaistutukset. Jokaisen talon takana sijaitsi aidattu nurmikkopiha erilaisine kukkaistutuksineen. Kaupungissa oli myös useita puistoja ja niittyjä, joilla vielä syyskuussa kukkivat punaisina hehkuvat unikot ja keltaisina hohtavat rypsit. Ja ruoho oli niin vihreää.

Täytyypä tässä mainita kaupunkimiljöössä asuvia irlantilaisia omakotiasujia villinnyt "kasvihuoneilmiö", eli **conservatory** (suom. kasvihuone). Näitä erikokoisia "konservatoriota" ostettiin kilvan pihanpuolelle olohuoneen jatkeeksi. Nämä "lasitalot" avarsivat oleskelutiloja ja samalla voi oleilla ikään kuin luonnon keskellä.

Dublinissa

Yli miljoonan asukkaan Dublinia on kehuttu kodikkaaksi kaupungiksi, jossa kaikki näyttävät tuntevan toisensa. Ihmiset olivatkin mukavia, ystävällisiä ja kohteliaita. Sain sen kokea ihan konkreettisesti seisoesani **Liffeyjokea** ylittävän, *Ha'peny Bridge* -kävelysillan päässä

Irlannissakin on Hollywood.

olevalla bussipysäkillä, kun minut yllätti nainen, joka kysyi saako halata, ja halasi samantien. Kehaisi vielä ulkonäköäni ja moiskautti pusun poskelle. Mitäpä siinä muuta voi kuin olla iloinen moisesta huomaavaisuudesta.

Liffeyjoki tunnetaan "**Anna Liviana**", ja se virtaa Dublinin keskustan läpi jakaen kaupungin pohjois- ja eteläosaan. Dubliniin tutustuin **Dublin City Tourin** bussilla, joka toimii *Hop on - Hop off* -systeemillä, eli kaupunkikierrokseen kuului 13 nähtävyyttä, ja jokaisen nähtävyyden kohdalla saattoi nousta bussista pois ja käydä tutustumassa kyseiseen kohteeseen, jonka jälkeen takaisin bussipysäkille, ja enintään kymmenen minuutin odotuksella tuli bussi, jolla siirryttiin seuraavaan. Bussin kuljettaja toimi oppaana ja ennen jokaista kohdetta kertoi sitä koskevat historialliset tiedot. Nämä "kuski-oppaat" olivat

kerrassaan mainioita. Tavanomaisen selostuksen sijasta meitä ilahdutettiin runonlausunnalla ja laululla sekä muilla ihastuttavilla huomautuksilla tai aiheeseen sopivalla jutulla tai vitsillä.

Dublinissa historialliset nähtävyydet joutuivat kilpailemaan shoppailun kanssa. Valtaiset ostoskadut vetivät meitä naisia puoleensa uskomattomalla voimalla. Maineikkain ostoskaduista on **Grafton Street**, jonka varrelta löytyy myös sängen ylellisiä tavarataloja, joiden luomuksia oli varaa vain katsella.

Turistikierroksellamme Dublinissa tutustuimme perusteellisimmin **National Galleryyn** (Kansallisgalleria), jossa kolmessa kerroksessa oli irlantilais-taiteilijoiden eri vuosisadoilta olevia maalauksia ja grafiikkaa sekä lukuisien muiden eurooppalaisten töitä. Muut nähtävyydet jäivät vähemmälle. Mielelläni

olisin käynyt myös Kirjailijamuseossa, onhan Dublin ollut maailmankuulujen kirjailijoiden tyyssija, mm. James Joyce (hänellä on myös oma museo Dublinissa), Oscar Wilde ja Bernard George Shaw. Niin ikään jäi maistelematta **Guinnes Hopstoren** olut samoin **Jamesonin Distilleryn** irlantilainen viski.

Itä- ja länsirannikko retkeilykohteina

Irlannissa viettämästäni ensimmäisestä viikonlopusta oli vain sunnuntai käytettävissä retkeilyyn. Kiersimme koko päivän Irlannin itärannekkoo, ensin ylös vuoristoon, josta näimme sekä alas laaksoon, jossa vuoristopurolot yhtyivät joeksi laakson pohjalla että ylös korkeammille vuorille, joiden huiput kuitenkin peittyivät hyvin alhaalla olevien pilvien alle. Lampaita, joita Irlannissa on mielin määrin, näkyi vuortenrinteillä kuin valkoisia kiviä.

Alhaalla laaksossa sijaitsi suosittu ulkoilualue ylä- ja alajärvineen sekä vesiputouksineen. Ylös putoukselle kulkevaa jyrkkää vaelluspolkua jaksoimme nousta vain pienen matkan. Polulla kulki runsaasti vaeltajia, jotka olivat varustautuneet vaeltajan varustein reppuineen ja sauvoineen. Sekä vastaantulijat että ohimenijät tervehtivät iloisesti, mikä lämmitti mieltä.

Retken lopuksi ajoimme merenrantaan, jossa nautimme eväämme ihanalla näköalapaikalla, jossa saattoi ihaila niin merta kuin smaragdinvihreitä niittyjä kumpuilevassa maastossa. Siinä silmiemme edessä oli myös laaja golfkenttä.

Toinen viikonloppu oli kokonaan käytettävissä, joten vuorossa oli pitempi reitti. Lähdimme lauantaiaamuna jo varhain liikkeelle kohteena länsirannikko.

Ensimmäinen etappi oli Atlannin länsirannalla sijaitseva Galwayn kaupunki, joka on tärkeä lohenkalastuksen keskus ja vientisatama. Galway on

myös kuuluisa vanhoista rakennuksistaan ja lukuisista kirkkoistaan. Siellä oli satama-alueella meneillään **osterifestivaalit**, ja kaupungin keskustatu oli koristeltu ja rauhoitettu juhalle ja jalankulkijoille. Näimme osan komeaa paraatia ja kävimme eri kaupoissa, mm. käsityöliikkeessä, josta ostin suuren osan tullaistiani, eli kelttiläisiä käsintehtyjä puseroita ym. Vierailtiin myös mahtavassa, kolme kerrosta käsittävässä pubissa, joka oli täpö täynnä juhlijoita.

Galwaysta suuntasimme etelään ihaillemaan Atlannin uhkeita rantatyrskyjä, joissa iso joukko urhoollisia oli surffailemassa. Kävin rantakivikosta ottamassa muistoksi soikean, sileän kiven.

Jatkoimme matkaa ylöspäin kohti **Cliff of Moher**'ia, jonka komeat kalliojyrkänteet ovat ikään kuin Atlantin myrskyjä vartioivia varustuksia. Kiipesimme Cliff of Moherin huipulle, jossa seisoj vanha, harmaa linna, jonka tornista oli laajat näkymät Atlantille.

Limerick on Irlannin kolmanneksi suurin kaupunki - jos Belfastia ei oteta lukuun - ja vanha hallituskauunki, jonka jakaa kahtia **Shannonjoki**, samalla tapaa kuin Dublinin Liffeyjoki. Tutustuessani tähän historialliseen kaupunkiin tuli mieleeni **Turku**, jonka **Aurajoki** jakaa kahtia. Muutenkin muistui kotoinen Turkumme mieleen, koska Limerickin **King Johns Castle** arkeologisen ja historiallisena museona muistuttaa Turun *Aboe Vetusta*.

Limerickissä yövyimme "toispuolell Shannonjokke" olevassa **Jury's** hotellissa. Hotelli sijaitsi ihan joen rannassa, Shannonjokea ylittävän sillan kupeessa.

Hotellin pubissa vietimme lauantai-iltaa iloisissa irlantilais-tunnelmissa. Siellä ei laulettu karaokea, mutta kahden miehen orkesterin säestyksellä saattoi käydä esittämässä mielilaulunsa itse, ja esiintyjä palkittiin runsailla ablodeilla. Minäkin kävin, irlantilaisoluen nostattamalla rohkeudella esittämässä suo-

Cliff of Moher. Vastapäätä oli samanlaiset jyrkänteet.

malaisen kansanlaulun tervehdyksenä suomalaisilta irlantilaisille. Sanoja ei ymmärretty, mutta yleisö kuunteli hiiskahtamatta ja ablodeerasi kovasti.

Jury's hotellissa sain tutustua tukevaan irlantilaisaamiaiseen. Siihen kuului mm. meikäläistä verimakkaraa muistuttavia makkaroituja, jotka kylläkin olivat tosi rasvaisia.

Vaihtelua Irlannista

Kahden Irlannissa viettämäni viikon aikana satoi joka päivä. Jos ei heti aamusta satanut, niin viimeistään iltpäivällä. Lämpötila oli kaiken aikaa 15 asteen paikkeilla. Vain yhtenä päivänä paistoi aurinko illansuuhun asti, jolloin lämpötilakin nousi yli kahdenkymmenen asteen. Sekään hellepäivä ei jäänyt sateetta, vaan sadetta saatiin taas illalla. Vuorottainen sade ja aurinko pitävät ruohon vihreänä ja kukat kukkivina. Irlannissa ruoho on vihreää myös talvella eikä lunta sada.

Erittäin hurmaavia olivat ajotiet, joita reunustivat molemmin puolin erilaiset lehtipuut. Niiden oksat muodostivat tien yli kurkottaen vihreitä lehtitunneleita, joiden halki oli jännittävää ajaa. Jokia, puroja ja kanavia oli runsaasti kaikkialla, missä ajelimme.

Yksi kiehtova seikka oli kiviaidat, joita laajoilla lammassa karjalaitumilla oli silmänkantamattomiin. Kiviaidat reunustivat myös useimpia maaseudun kapeita teitä. Aidoista huolimatta lampaista ja karjaa kuljeskeli teillä, niitä oli varottava ja auto pysäytettävä moneen kertaan.

Ajaessamme länsirannikolle näimme isokokoisien sonnien yrittävän ylittää kiviaitaa, muttei onnistunut, vaan se jämähti osittain aidan päälle. Varmaan sattui.

Lähes kaikki tiet oli asvaltoitu. Kuulin, että Irlanti on saanut EU-rahaa teiden tekoon. Dupliinin lähellä oli paljon liikenneympyröitä ja jotenkin niin sekavia, että helposti ajoi har-

haan, koska viitoitus oli sangen ominen takeista. Moottoritietä ympäröivä tultaessa oli usean tienviitan seasta vaikea löytää oikeaa. Sitäpaitsi Irlanti, kuten Suomikin, on kaksikielinen maa, ja vaikeutena oli ensimmäisenä ollut

keltinkielinen nimi, jonka alta vasta löytyi englanninkielinen.

Jos ei suomalaisessa liikennekulttuurissa ole kehumista, ei ollut irlantilaisessakaan. Naasissa, jossa oli kapeat katukäytävät eivätkä tietkään olleet kovin leveitä, kastuimme läpikotaisin sateella kävellessämme autoilijoiden piittaamattomasti hurauttaessa vesilammikkojen yli. Suojatiet oli merkitty kehnosti - ei ollut mitään seebraraitoja, vain ohuet ja monesti kuluneet himmeänvalkeat viivat. Lisäksi vasemmanpuoleisesta liikenteestä johtuen oli jalankulkijan varottava oikealta tulevaa autoa, joka viisti niin läheltä, että säikäytti pahan kerran.

Siellä ei liikenteessä juuri vanhoja autoja näkynyt. Autojen rekisterikilvissä oli kätevästi auton käyttöönottovuosi, ja hyvin harvoin näkyi muuta kuin -98 tai -99 -vuoden autoja. Koko siellä oloaikani, vaikka kuljimme sentään rannikolta rannikolle, en nähnyt 80-luvun autoja kuin muutaman. Sekin on kuulemma EU:n ansiota.

Täällä pääkaupunkiseudulla on viime aikoina valiteltu takseista. Mutta irlantilaiset taksit vasta olivat laiskoja lähtemään. Taksia oli suorastaan mahdoton saada tilattua - tai esimerkiksi edes Naasissa löytää. Dublinista en tiedä, mutta Limerickissä käydessämme hotellimme vastarannalla sijaitsevassa ravintolassa illallisella, jouduimme odottamaan taksia lähes tunnin.

Tarjoilija yritti parastaan, mutta vasta kun pyydettiin häntä sanomaan, että maksetaan kolminkertainen hinta, taksi tuli heti.

Televisiosta tuli seurattua BBC 1:n uutisia. Sauli Niinistön kieltäytyminen presidenttiehdokkuudesta uutisoitiin välittömästi. Yhtenä iltana Suomi sai ainakin kymmenen minuuttia ohjelmaa-aikaa, kun maamme taloutta ja hyvinvointia keuhuttiin uutislähetyksessä. Näytettiin silmää hiveleviä kesänäkymiä merellisestä Helsingistä, Suurkirkko hohti valkeana maisemassa, joka oli kuin taivaanporteilta. Venesatama upeine purjevereneineen osoitti vaurautta ja kaupatori hehkutti värikkyyttään. Olipa oikea matkailumainos kerrassaan. Niinistöä ja Turun kaupakorkeakoulun taloustieteen professoria - nimeä en muista - haastateltiin.

Suomalainen hyvinvointi ei ainakaan tuntunut omassa kukkarossani. "Täällä olisi niin ihania vaatteita kohtuuhintaan, kun vain olisi rahaa riittävästi", kirjoitin päiväkirjaani. Totta!

TEKSTI JA KUVAT:
Saini Lanu

HIUSLINNA

Vas. Kaisa (Gsm 050 3546869), Eija (Gsm 0500 966289) ja Sanna (Gsm 040 5930584)
Parturi Kampaamo HIUSLINNA, Tammipääntie 55, Jupperi, puh./Fax 854 4539

Jupperiin saatiin monen vuoden tauon jälkeen oma kampaamo- ja parturiliike. Kävin haastattelemassa Hiuslinnan "valtiatar-ta" Eija Valeriusta, joka asuu Linnaisissa. Hänen "tuolivuok-ralaisensa" Kaisa Viitanen asuu Jupperissa, jonne hän on muuttanut kesäkuussa. Hiuslinnan tarjoamista palveluista vastaa myös Eija Valeriuksen tytär Sanna Varelius, joka ensi toukokuussa valmistuu kampaajaksi ja tekee äitinsä kampaamossa oppilastöitä 30 %:n alennuksella vakiohinnoista.

- Olen asunut Linnaisissa koko ikäni. Nyt kun tyttäreni Sanna valmistuu toukokuussa kampaajaksi tarkoituksena on kehittää vähän isompaa perheyrittystä. Ja tässä sitä nyt ollaan, kun löytyi sopivat tilat, Eija Valerius toteaa.

Hän kertoo löytäneensä paikan ympäristössä lenkkeillessään. Huomasi talon toisen pään olevan tyhjän näköinen, ja käydessään kangaskaupassa kyselemässä siellä ystävällisesti kerrottiin, kuka talon omistaa.

- Vuokranantajan nimen saatuaani soitin, ja tässä nyt ollaan. Aloitimme Kaisa Viitanen kanssa syyskuun toinen päivä. Oman liikkeen perustaminen on ollut pikku työstä saakka unelmani. Nyt on lisänä myös tyttären työn turvaaminen.

Hiuslinnassa saa monenlaista palvelua. Kaisa Viitanen tekee

myös kosmetologisia töitä, mm. kasvo-, käsi- ja jalkahoitoja. Tytär Sanna on erikoistunut rastoihin, hiusten pidennyksiin ja tuuhennuksiin sekä pikkuletteihin.

Kiinnostuin hiusten pidennyksistä ja tuuhennuksista - oma tukka alkaa vanhetessa jo harventua - ja pyysin Eijaa kertomaan niistä.

- Pidennys tapahtuu liimamalla sellaisella pistoolilla. Homma on nykyään hyvin suosittua. Ja jos on hyvin hentoiset hiukset, ne tuuhennetaan. Kesto riippuu hoidosta, kolme kuukautta on semmoinen yleinen aika, Eija kuvailee.

- Me ollaan erikoistuttu myös hiusten värjäykseen. Wella-värit on meidän liikkeemme vahva puoli.

Hiuslinnan toiminta on lähtenyt Jupperissa hyvin käyntiin.

- Asiakkaita on ollut niin paljon, että joudutaan jopa myymään "ei-oota". Hyvin meidät on vastaanotettu. Onhan meillä aika monipuolinen tarjontakin, Eija kehuu.

Hiuslinna on koko perheelle sopiva palveluyritys: naisille, miehille ja lapsille. Miehille on tarjolla hiusten leikkuun lisäksi parran muotoilua. Eija kertoo, että tytär Sanna on käynyt myös meikkikoulun, ja laittaa rakenekynsiäkin.

- Kunhan saadaan kaikki toiminnot eriteltyä, niin asiakkaat saavat varmasti monipuolista palvelua, Eija lupaa.

Lopuksi tärkeä tiedotus

Eija Valerius kuuluttaa jupperilaisille seuraavaa:

- Tarvitsemme mallia, joka olisi valmis muodonmuutokseen. Leikataan ja laitetaan hiukset sekä annetaan meikkausvinkkejä veiloituksesta. Jos joku jupperilaisista olisi kiinnostunut, niin tulkaa käymään.

- Iällä ei ole väliä, mutta mielellään sellainen, että tulisi mahdollisimman suuri muutos. Mainoskuva kuvattaisiin ennen ja jälkeen, ja toivomme, että mallimme olisi valmis antamaan kuvansa meidän käyttöömme. Eipä muuta kuin tervetuloa vain näyttäytymään, Eija toivottaa.

TEKSTI JA KUVAT:
Saini Lanu

TAPAHTUMAKATSAUS

TEKSTI: Saini Lanu KUVAT: Silve Sahlan ja Saini Lanu

KESÄJUHLA RANTAKENTÄLLÄ

Elokuun viimeinen sunnuntai 29.8. klo 13-15 vietettiin jokavuotiseen tapaan rantakentän kesäjuhlaa. Mitään aurinkoista kesäpäivää ei taaskaan meille suotu, mutta poutainen sentään. Tarjoiltavat herkut katettiin kuitenkin varmuuden vuoksi yhdistyksen telttakatoksen suojaan.

Elokuun viimeinen sunnuntai on ainakin täällä Espoossa kovin monien juhlien aikaa, joten espoolaisia houkutellaan eri suuntiin eikä kaikkialle riitä yleisöä mielin määrin. Niinpä jupperilaisia olisi voinut olla juhlassamme enemmänkin. Melkoinen piiri kuitenkin kerääntyi juhlan tähtiesiintyjän, jonglööri-tulennielijän **Petteri Jakobssonin** rantaniityn hiekkaan piirtämän kehän ympärille esityksen alkaessa.

Huikkea soihtuilla jonglööraus vangitsi katsojat pidättelemään henkeään ja ratkaisevalla hetkellä päästämään äänivaransa kuuluville

huutoina ja ihailevina huokauksina sekä palkitsemaan taitavan taiteilijan raikuvilla ablodeilla. Loppuhuipennuksena Petteri vielä näytti yleisölle, miten tulta niellään. Karismaattinen, vasta 16-vuotias Petteri Jakobsson valloitti yleisönsä täysin.

Esityksen jälkeen alkoivat kilpailut saappaan- ja tikanheitossa, pussijuoksussa kunnostautuivat kaikkein nuorimmat. Polttopallossa ringin sisällä pyöri lähes kaikki juhlijat.

Palkintojenjako oli viimeinen ohjelmanumero, joka jouduttiin vauhdilla viemään läpi, sillä ainakin kiihkeimmät Formula-fanit kiiruhtivat telkkareidensa ääreen.

Virvokkeet tekivät hyvin kauppansa ja kentän laidalle oli uskaltanut muutama kirpputorin pitäjäkin, mikä antoi oman värinsä tilaisuudelle.

KILPAILUTULOKSET:**TIKANHEITTO**

<i>Naiset:</i>	<i>pisteet</i>
I. SAVOLA ELINA	13
ja HOLMA ANNA	13
III. HOLMA SUSANNA	9

<i>Miehet:</i>	<i>pisteet</i>
I. PELKONEN MARKKU	31
II. PELKONEN SAULI	29
III. EKHOLM TUURE	26
ja HOLMA HANNES	26

<i>Tytöt:</i>	<i>pisteet</i>
I. SAVOLAINEN KAARIN	21
II. HYRY KAROLIINA	12
III. HOLMA SUSANNA	10

<i>Pojat:</i>	<i>pisteet</i>
I. HYRY MARKUS	28
II. PAUKKERI HARRI	27
III. HYRY JUHA	19

PUSSIJUOKSU**0-7 vuotiaat:**

- I. SAVOLAINEN SALLA
- II. MATULA LEA

8-10 vuotiaat:

- I. SAVOLAINEN ANU
- II. JUOPPERI TUOMAS
- III. SUIKKANEN RAAKEL

SAAPPANHEITTO**Naiset:**

- I. SAVOLAINEN KAARIN
- II. SAVOLA ELINA
- III. HYRY KAROLIINA

Miehet:

- I. HAAPAMÄKI KAI
- II. SAVOLA EINO
- III. SAVOLA PETRI

POLTTOPALLO

Voittaja: HARRI PAUKKERI

**ONNITTELUT JA
KIITOKSET OSALLISTUMISESTA!**

RÖMPPÄJÄISET

Yhdistyksen syksyisellä sadonkorjuujuhalla, **römppäjäisillä**, oli hieman epäonnea, sillä edellisessä jäsenlehdessä ilmoitettu päivämäärä 16.10. oli pakko muuttaa, koska perinteinen pitopaikka Yhteistupa meni remonttiin juuri tuolloin. Virkistystoimikunta joutui pulman eteen: oli valittava joko uusi pitopaikka tai siirrettävä päivämäärää viikkoa aikaisemmaksi. Perinteisiin pohjautuva Yhteistupa voitti, eli päivämäärää siirrettiin. Päivämäärän muuttuminen verotti nähtävästi osallistujia.

Mutta hyvinhän sentään juhla onnistui. Vaikka juhlijoina oli vähemmän kuin oli odotettu, ei se menoa haitannut. Päinvastoin, nyt oli enemmän aikaa tutustua ja keskustella. Ilahduttavaa oli, että römppäjäisissä oli myös ihan ensikertalaisia, Jupperin uusia asukkaita ja yhdistyksen uusia jäseniä.

Römppäjäisiä vietettiin "meritunnelmissa". Kalaa oli tarjolla eri muodoissa, mutta myös mahdollisia kala-allergikkoja oli ajateltu varaamalla liha-aterioita heille. **Maria Tarvas** oli kiittävästi somistanut Yhteistuvan meriaiheiseksi kalaverkkoja ja kaisloja myöten. **Silve Sahlan** oli huolehtinut erinomaisella tavalla ruoan hankinnasta samoin kuin juomista, ja merkille pantavaa oli, että valkoviinipullotkin olivat kuvitukseltaan meriaiheisia.

Myös Yhteistuvan esiintyjälavan päätyseinällä oleva taulu tuki maisemallaan juhlan teemaa. Sangen viihtyisästä ja tanssiin kutsuvasta musiikista vastasi **Jani Andersinin** "Moonlight Trio".

Kertokoot kuvat tunnelmista lisää.

NÄIN ENNEN...

Yleisöltä

Römppä-
viikko

● On vanha tapa, että maatalous-työväki palvelusvuoden viimeisenä päivänä hiukan juhlii eli "römppää". Kuinka surkuteltava näky onkaan, kun **kaikenikäiset** sekä perheelliset että perheettömät miehet, vieläpä keskenkasvuiset pojatkin, kulkevat maantiellä hoilaten kädet kaulalla ja pullot kädessä. Tekisi mieli huutaa: 'Ihmisyyden nimissä jättäkää tuo, te ette tiedä minne olette menossa', mutta sille tietysti vain naurettaisiin.

Viinan kiroista päässyt

Silmiini sattui yllä oleva juttu SEURA-lehden juhlanumerosta 37/17.9.99, jossa tämä juttu oli Seurasta 39/1937. Tässä näette, mistä sanasta meidän römppäjäiset polveutuu.

1. Mauri Alasaari vierellään rouvansa Eija, jonka vieressä on Tapio Ala-Peijari, vastapäätä rouvansa Lea, jonka takaa hämmöttää Pitkäjärven VPK:n päällikkö Lasse Gustafsson.

2. Etualalla yhdistyksen entinen puheenjohtaja Pekka Perttula vastapäätä rouvaansa Irmeliä.

3. Orkesteri "Moonlight Trio" merimaisema taustanaan.

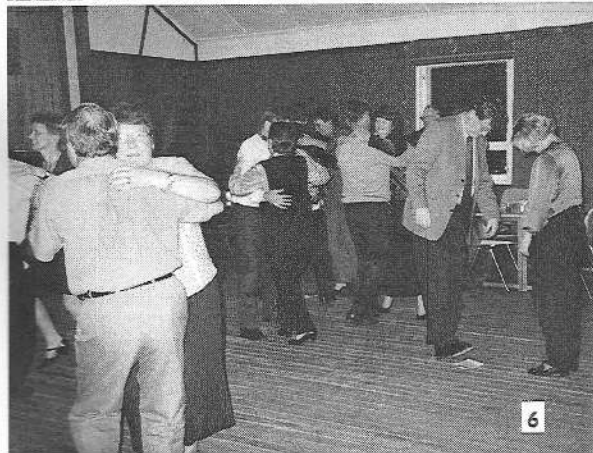
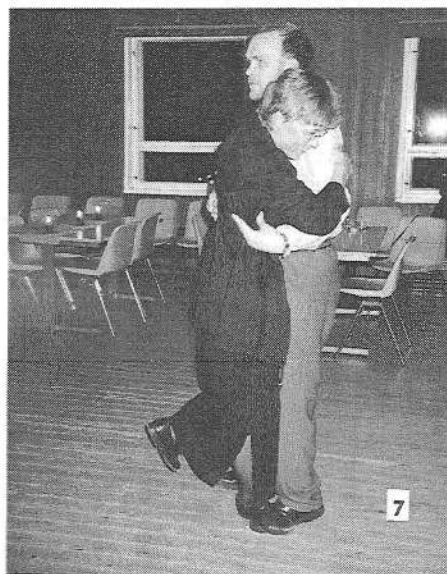
4. "Oli siinä kystä kyllä"; pöydässä valinnanmahdollisuuksia riittää.

5. Kurkkuviesti meneillään. Kurkku on pidettävä reisien välissä, juostava ympäri tietty alue, ja seuraavalle viestinviejälle se ojennetaan ja vastaanotetaan ilman käsiä.

6. Uusi kilpailu. Sanomalehti taitetaan ensin kahtia, sitten taas kahtia jne, kunnes jäljellä on enää pienen pieni siivu. Parit tanssivat, soitto pysähtyy, ja parin on pystyttävä kilpailun voittaakseen seiso-
maan mahdollisimman pienellä palasella, eli näin: voittajapari Eeva-Riitta ja Pekka Puomio.

7. "Noin pienikö se on", ihmettelevät Irmeli ja Pekka Perttula.

8. Rahanheittokilpailu koskenkorvapullo palkintona. Ken markan heittää lähimmäksi pulloa, voittaa pullon.

HYMYÄ HUULEEN

PÄIVÄKIRJAMERKINTÖJÄ

Rakas päiväkirja, 12.8.

Muutin juuri Rovaniemelle. Täällä on niin kaunista. Luonto on majesteettinen. Maltan tuskin odottaa, että se peittyy kauniiseen valkeaan lumeen.

23.9.

Rovaniemi on maailman kaunein paikka. Ruska on alkanut. Kävin retkellä tuntureilla, näin poroja ja hirviä. Upeita eläimiä. Tämä on paratiisi.

11.11.

Metsästys on alkanut. Kuinka kukaan voi ampua noita majesteettisia eläimiä. Toivottavasti pian sataa lunta. Rakastan olla täällä.

2.12.

Viime yönä satoi lunta. Maisema on kuin postikortista. Menin ulos ja lapioin lumet pois pihalta ja portin edestä. Lumisotasilla naapurin kanssa (minä voitin). Nastaa olla täällä! Tiekarhu ajoi ohi ja lapioin lumet uudestaan portin edestä.

12.12.

Lisää lunta. Rakastan sitä. Tiekarhu jyräsi taas lumet portilleni.

19.12.

Lisää lunta. En päässyt portista ulos, koska tiekarhu tukki sen. Myöhästyin töistä. ..keleen tiekarhu!

22.12.

Lisää tuota valkoista sontaa satoi viime yönä. Saan rakkoja lapiomisesta. Tiekarhu taatusti väijyy kulman takana ja jyrää heti ohi, kun olen lapioinut. Läskinaama!

24.12.

Hauskaa joulua! Lisää lunta. Jos ikinä saan käsiini sen tiekarhun ajajan, niin revin siltä sisuskalut pellolle. Miksi ne eivät käytä suola?

27.12.

Lisää valkoista sontaa taivaan täydeltä, kolme päivää sisällä lukuunottamatta lapiointitalkoita. En pääse mihinkään. Auto on juuttunut lumikinokseen ja jäätynyt tuohon valkoiseen sontaan. Sääennustaja sanoi, että 30 cm lisää

lunta tulossa. - Hienoa! Tajuaako kukaan kuinka monta lapiollista se tekee!

28.12.

Idiootti sääennustaja valehteli, lunta tuli 55 cm. Se ei missään tapauksessa sula ennen kesää. Tiekarhukin juuttui lumeen. Se jätkä tuli lainaamaan mun lapiotani. Kerrottua sille sontasäkille, että olen rikkonut jo kuusia lapiota hänen takiaan iskin viimeisen lapion hänen päähänsä.

4.1.

Pääsin viimeinkin liikkeelle autolla. Kävin kaupassa ja paluumatkalla törmäsin hirveen. Autoon tuli 10.000 markan vahingot. S...tanen pedot pitäisi tappaa. Toivottavasti metsästäjät ampuvat ne kaikki tänä vuonna.

3.5.

Vein auton korjaamolle. Tajuatteko, mitkä vahingot teiden suolaus tekee autolle? Miksi teitä pitää suolata?

10.5.

Muutin Tampereelle. En tajua, kuinka kukaan voi asua tuolla jumalan hylkäämässä erämaassa.

Hauskaa talvea, se on pian edessä.....

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin torstaisin klo 18-19. Viimeinen kerta tänä vuonna 16.12. Kerho jatkuu myös ensi vuonna, ensimmäinen kerta to 12.1.2000 klo 18-19. Vetäjinä Emmi Karjalainen ja Anna Westerlund. Tervetuloa mukaan!

toivovat Anna, p. 59 71 50 ja Emmi, p. 854 4202.

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhla kirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21. Ensi vuonna aloitetaan 11.1.2000.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka keskiviikko klo 19-21.

Kerho jatkaa ensi vuonna edelleen keskiviikkoisin, ja ensimmäistä kertaa 12.1.2000.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304